

Ennakkoratkaisupyyntö – Asia C-25/20**Päätös ennakkoratkaisupyyntön esittämisestä****Jättämispäivä:**

20.1.2020

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Višje sodišče v Ljubljani (Slovenia)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

18.12.2019

Maksukyvytön velallinen:

ALPINE Bau GmbH

[– –]

ENNAKKORATKAISUPYYNTÖ

ALPINE Bau GmbH:ta, [– –] Wals (Salzburg, Itävalta), koskevan vireillä olevan päämenettelyn selvittäjä on valittanut [– –] Višje sodišče v Ljubljaniin [Ljubljanan ylioikeus] Okrožno sodišče v Celjun [Celjen alueellinen tuomioistuin] [– –] 5.7.2019 tekemästä, velallisena olevan ALPINE BAU GMBH:n, Salzburg – Celjen tytäryhtiö [– –] sekundäärimenettelyyn liittyvästä päätöksestä, jolla viimeksi mainittu tuomioistuin hylkäsi päämenettelyn selvittäjän 30.1.2018 tekemän [– –] ilmoituksen velkojien saatavista.

**KÄSITTELYN LYKKÄÄMINEN KANSALLISESSA
TUOMIOISTUIMESSA**

Višje sodišče v Ljubljani [– –] päätti 18.12.2019 lykätä asian käsittelyä ja esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntön. **[alkup. s. 1]**

TIIVISTELMÄ RIITA-ASIASTA JA KESKEISISTÄ TOSISEIKOISTA

1. Wienin markkinatuomioistuin teki 19.6.2013 päätöksen, jolla se aloitti ALPINE Bau GmbH -yhtiötä [– –] koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn, joka alkoi tervehdyttämismenettelynä mutta joka muutettiin konkurssimenettelyksi 4.7.2013. Selvittäjäksi nimitettiin tohtori Stephan Riel. Kuten Wienin markkinatuomioistuimen 5.7.2013 tekemästä ALPINE Bau GmbH -yhtiötä

koskevasta päätöksestä käy ilmi, maksukyvyttömyysmenettely on maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 (jäljempänä asetus) 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päämenettely.

2. Päämenettelyn selvittäjä [– –] esitti Okrožno sodišče v Celjussa 6.8.2013 ALPINE Bau GmbH:ta (Salzburg) – Celjen tytäryhtiö –koskevan sekundäärimenettelyn aloittamista koskevan hakemuksen.
3. Okrožno sodišče v Celju pani 9.8.2013 tekemällään päätöksellä vireille mainittua tytäryhtiötä koskevan sekundäärimenettelyn ja tiedotti AJPES:n [Slovenian tasavallan julkisista oikeusrekistereistä ja niihin liittyvistä palveluista vastaava virasto] internetsivustolla 9.8.2013 julkaistulla ilmoituksella velkojille ja selvittäjille, että näillä oli asetuksen 32 artiklan nojalla oikeus ilmoittaa saatavansa päämenettelyssä ja sekundäärimenettelyissä. Mainittu tuomioistuin pyysi velkoja ilmoittamaan saatavansa ja muut sekä etuoikeudetut että etuoikeudettomat saatavat tässä sekundäärimenettelyssä kolmen kuukauden kuluessa edellä mainitun ilmoituksen julkaisemisesta, totesi, että saatavat oli ilmoitettava viimeistään 11.11.2013, ja muistutti velkoja siitä, että elleivät ne ilmoittaisi saataviaan ja etuoikeuksiaan määräajan kuluessa, maksukyvyttömyysmenettelyn velalliselta olevat saatavat vanhenisivat tässä sekundäärimenettelyssä ja tuomioistuin hylkäisi saatavia koskevan ilmoituksen ZFPPIPP:n [rahoitustoimista, maksukyvyttömyysmenettelyistä ja pakollisesta likvidaatiosta annettu laki] 296 §:n 5 momentin tai 298 §:n 5 momentin nojalla.
4. Päämenettelyn selvittäjä esitti 30.1.2018 [– –] tässä sekundäärimenettelyssä saatavia koskevan ilmoituksen asetuksen 32 artiklan 2 kohdan nojalla ja pyysi konkurssituomioistuinta hyväksymään tämän ilmoituksen ja sisällyttämään sen jokaiseen velkojille sekundäärimenettelyssä toimitettavaan varojen jakoon. [alkup. s. 2]
5. Okrožno sodišče v Celju hylkäsi tämän ilmoituksen 5.7.2019 tekemällään päätöksellä, koska se oli ZFPPIPP:n 296 §:n 5 momentin mukaan esitetty liian myöhään. Se totesi, että ZFPPIPP:n 59 §:n 2 momentissa tarkoitettu ilmoituksen tekemiselle asetettu määräaika oli päättynyt 11.11.2013.

SOVELLETTAVAT OIKEUSSÄÄNNÖT

Euroopan unionin oikeus

6. Asetuksen 32 artiklan 1 kohdan mukaan velkoja voi ilmoittaa saatavansa päämenettelyssä ja sekundäärimenettelyssä. Asetuksen 32 artiklan 2 kohdassa säädetään, että päämenettelyn selvittäjän ja sekundäärimenettelyn selvittäjän on ilmoitettava toisessa menettelyssä saatavat, jotka on jo ilmoitettu siinä menettelyssä, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, jos tämä on viimeksimainitun menettelyn velkojien edun mukaista, kuitenkin siten, että velkojilla on oikeus kieltää saatavansa ilmoittaminen tai peruuttaa se, jos sovellettava laki sen sallii.

Päämenettelyn selvittäjällä ja sekundäärimenettelyn selvittäjällä on samanlainen oikeus kuin velkojalla osallistua toiseen menettelyyn, erityisesti velkojainkokouksiin (asetuksen 32 artiklan 3 kohta).

7. Asetuksen 28 kohdassa säädetään, että jollei asetuksen määräyksistä muuta johdu, sekundäärimenettelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa sekundäärimenettely on alkanut.

Slovenian oikeus

8. Rahoitustoimista, maksukyvyttömyysmenettelyistä ja pakollisesta likvidaatiosta annetun Slovenian lain (Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju¹) 59 §:n 2 momentissa säädetään, että konkurssimenettelyssä velkojan on ilmoitettava velalliselta olevat saatavansa kolmen kuukauden kuluessa tällaisen menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemisesta, ellei saman pykälän 3 ja 4 momentista muuta johdu.² Mikäli saatavan vakuutena on etuoikeuden tuottava takaus, velkojan on konkurssimenettelyssä ilmoitettava saatavan ilmoittamiselle asetetussa määräajassa myös etuoikeudesta, ellei ZFPPIPP:n 281 §:n 1 momentista³ tai [alkup. s. 3] 282 §:n 2 momentista⁴ muuta johdu (ZFPPIPP:n 298 §:n 1 momentti). Mikäli velkoja ei noudata saatavien ilmoittamiselle asetettua määräaika, hänen konkurssimenettelyn velalliselta olevat saatavansa vanhenevat, ja tuomioistuimien hylkää saatavaa koskevan ilmoituksen, joka tehdään määräajan jo umpeuduttua (ZFPPIPP:n 296 §:n 5 momentti). Mikäli velkoja ei noudata etuoikeudesta ilmoittamiselle asetettua määräaika, tämä etuoikeus vanhenee (ZFPPIPP:n 298 §:n 5 momentti).
9. Slovenian tuomioistuinten oikeuskäytännössä ei ole vastaavia tapauksia.

Itävallan oikeus

10. Maksukyvyttömyysmenettelyistä annetun yleisen lain (Insolvenzordnung) 107 §:n 1 momentissa säädetään, että saatavia, jotka ilmoitetaan vasta ilmoittamiselle asetetun määräajan jälkeen ja joita ei käsitellä yleisessä velallisen vastuulle vahvistettavia sitoumuksia koskevassa suullisessa käsittelyssä, tarkastellaan erityisessä saatavien tutkimiseksi järjestettävässä suullisessa käsittelyssä. Tällaisiin velkoihin sovelletaan 105 §:n 1 momenttia. Saatavia, joita ei ilmoiteta di

¹ Jäljempänä ZFPPIPP (Ur. List RS [Slovenian tasavallan virallinen lehti] nro 126/2007 ja myöhemmät muutokset [myöhempine muutoksineen]).

² Näissä momenteissa tarkoitetaan saatavia, jotka perustuvat kannekelppoisiin tai riidanalaisiin oikeustoimiin.

³ Tämä lainkohta koskee sellaisessa täytäntöönpanomenettelyssä saatuja etuoikeutettuja saatavia, joka ei liity konkurssimenettelyn aloittamiseen.

⁴ Tässä säännöksessä säädetään etuoikeutettujen saatavien vapaaehtoisesta perimisestä.

14 giorni viimeistään 14 päivää ennen lopullista velallisen vastuulle vahvistettavia sitoumuksia koskevaa suullista käsittelyä, ei oteta huomioon.

SELVITTÄJIEN PERUSTELUT

Päämenettelyn selvittäjän perustelut

11. Valituksessaan päämenettelyn selvittäjä huomauttaa, että sekundäärimenettelyn aloittamista haettiin, jotta Sloveniassa sijaitseva omaisuus voitaisiin sisällyttää maksukyvyttömyyttä koskevien säännösten tarjoaman kokonaissuojan piiriin. Sekundäärimenettelyn aloittamismahdollisuuden tarkoituksena ei ole asettaa päämenettelyn velkojille uutta, saatavien ilmoittamiseen tällaisessa uudessa sekundäärimenettelyssä liittyvää (lisä)velvoitetta, eikä myöskään se, että näiden velkojien asema heikkenisi millään tavoin, mikäli saatavia ei ilmoiteta (esimerkiksi säätämällä, että niillä on oikeus saatavien takaisinmaksuun ainoastaan asetuksen 35 artiklassa tarkoitettua ylijäämästä). Asetuksen 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säännöstä, jossa säädetään selvittäjän erityisoikeudesta, jota ei maksukyvyttömyyttä koskevassa Slovenian lainsäädännössä tunneta ja josta ei niin ollen myöskään säädetä, on tulkittava tässä valossa. Asetuksen 32 artiklan 2 kohdan mukaan päämenettelyn selvittäjä voi ilmoittaa päämenettelyssä jo ilmoitettuja saatavia **[alkup. s. 4]** kaikissa sekundäärimenettelyissä ottaen huomioon, ettei tälle saatavien ilmoittamiselle ole asetettu mitään määräaika. Tulkinta, jonka mukaan myös päämenettelyn selvittäjän toimittamaan ilmoitukseen saatavista olisi sovellettava samoja Slovenian kansallisia säännöksiä, joita sovelletaan velkojaan, olisi lisäksi ristiriidassa muissa jäsenvaltioissa (esimerkiksi tässä esillä olevassa asiassa Itävallassa) voimassa olevien saatavien ilmoittamista ja hyväksymistä koskevien säännösten kanssa. Saatavien ilmoittamista ja hyväksymistä koskevat säännökset ovat Itävallassa erilaisia kuin Sloveniassa, minkä vuoksi asetuksen 32 artiklan 2 kohdan täytäntöönpano olisi käytännössä mahdotonta, jos tämän säännöksen soveltaminen olisi sidoksissa ZFPPIPP:n 59 §:n 2 momentissa tarkoitettuun säännökseen. On ymmärrettävää, että päämenettelyn selvittäjä ilmoittaa yksinomaan saatavat, jotka on asianmukaisesti ilmoitettu tai hyväksytty kansallisen lain mukaan. Tällaisessa tapauksessa päämenettelyn selvittäjän olisi lyhyen kolmen kuukauden määräajan vuoksi käytännössä mahdotonta käyttää asetuksen 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua oikeutta, sillä määräajan päättyessä päämenettelyn velkojien saatavia ei ollut Itävallassa vielä asianmukaisesti ilmoitettu, todistettu tai hyväksytty. Selvittäjän tekemän asetuksen 32 artiklassa tarkoitettua saatavien ilmoittamisen tarkoituksena on näet yksinkertaistaa menettelyä ja johtaa esimerkiksi siihen, että kaikki saatavat, jotka on jo ilmoitettu ja hyväksytty päämenettelyssä, siirtyvät yhdellä ilmoituksella sen lisäksi vireillä olevaan sekundäärimenettelyyn. [Tässä] esillä oleva päämenettely on yksi Itävallassa aloitetuista päämenettelyistä, joiden vireillä ollessa velkojat ovat ilmoittaneet saataviaan pitkän ajan kuluessa, Itävallan oikeuden mukaisesti. Saatavia tutkittiin monissa suullisissa käsittelyissä usean vuoden aikana, ja viimeinen suullinen käsittely järjestettiin 2.10.2018. Jotta asetuksen 32 artiklan

2 kohdassa tarkoitettua säännöstä voitaisiin soveltaa tehokkaasti, on näin ollen ehdottoman välttämätöntä, ettei tämän säännöksen soveltamiselle aseteta määräaika, jota sovelletaan velkoihin kansallisen lainsäädännön säännösten nojalla (ZFPPIPP:n 59 §:n 2 momentti). Koska asetuksella on välitön oikeusvaikutus, se on ensisijainen ZFPPIPP:n tekstiin nähden. Näin ollen tulkintaa, jonka nojalla oikeuksien suojelun tai velkojen tasa-arvoisen kohtelun takaava päämenettelyn selvittäjän oikeuksien tehokas toteutuminen olisi mahdotonta, ei voida hyväksyä. Päinvastaisessa tapauksessa sekundäärimenettelyn velkojat olisivat paremmassa asemassa kuin päämenettelyn velkojat. **[alkup. s. 5]**

Sekundäärimenettelyn selvittäjän perustelut

12. Sekundäärimenettelyn selvittäjän mukaan päämenettelyn selvittäjän esittämän saatavia koskevan ilmoituksen hylkääminen johtuu siitä, että se toimitettiin Slovenian oikeuden säännösten mukaan myöhässä. Päätöksessään tuomioistuin sovelsi kansallista oikeutta asetuksen 4 artiklan 1 kohdan nojalla, sillä tämän artiklan mukaan, jollei toisin säädetä, sovelletaan menettelyn aloittaneen jäsenvaltion lakia. Asetuksessa ei säädetä määräaika, jonka kuluessa selvittäjät voivat myöhemmin ilmoittaa saatavia muissa samaa velallista koskevissa maksukyvyttömyysmenettelyissä. Väite, jonka mukaan selvittäjien ei tässä tilanteessa tarvitse noudattaa tällaisia määräaikoja, on ristiriidassa mainitun kansallisen oikeuden soveltamisalan kanssa, sellaisena kuin siitä säädetään asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa. Asetuksen 32 artiklan 2 kohdassa ei luoda erityistä saatavien ilmoittamisesta poikkeavaa oikeudellista järjestelyä; tässä säännöksessä todetaan ainoastaan, että selvittäjällä on mahdollisuus ilmoittaa velkojen saatavat heidän edustajanaan, heidän nimissään ja heidän puolestaan, millä, yhdessä yleisen oikeusteorian kanssa, voidaan perustella myös samassa artiklassa säädetty varaus, jonka mukaan velkojalla on oikeus kieltää saatavansa ilmoittaminen tai peruuttaa se. Menettelyssä noudatettavat määräajat, joita on sovellettava kaikkiin toimijoihin samalla tavalla ja joita ei voida eriyttää velkojan edustajan aseman perusteella, on asetettu maksukyvyttömyysmenettelyn asianmukaisen toteuttamisen takaamiseksi. Väite, jonka mukaan määräajat eivät sido muiden samaa velallista koskevien maksukyvyttömyysmenettelyjen selvittäjiä, saattaisi johtaa siihen, että menettely ei etenisi lainkaan, tai rajoittaa niiden velkojen oikeuksia, jotka ovat suorittaneet ja joiden on täytynyt suorittaa omat toimensa säädettyssä määräajassa. Lisäksi tulkinta, jonka mukaan määräajat sitovat vain paikallisia velkojia tai sekundäärimenettelyn velkojia ja vain heidän on vastattava myöhästymisen seuraamuksista, kun sen sijaan päämenettelyn velkojat voivat ilmoittaa saataviaan vapaasti ja missä tahansa sekundäärimenettelyn vaiheessa, johtaisi velkojen epätasa-arvoiseen kohteluun. Nyt esillä olevassa sekundäärimenettelyssä ei ollut esteitä, joiden vuoksi päämenettelyn velkojat eivät olisi voineet ilmoittaa saataviaan annetussa määräajassa; koska he eivät toimineet näin, tulkinta, jonka mukaan heidän on ilmoituksen myöhästyessä vastattava samoista seuraamuksista kuin paikallisten velkojen, on yleisten oikeusperiaatteiden mukainen. Päämenettelyn selvittäjän viittaus saatavien tutkimisen pitkään keston päämenettelyssä on perusteeton, sillä

asetuksen 32 artiklan 2 kohdassa mainitaan ilmoitettujen saatavien, ei hyväksytyjen saatavien, ilmoittaminen myöhemmin toisessa menettelyssä. **[alkup. s. 6]**

RIITA-ASIAN OLENNAINEN SISÄLTÖ

13. Ratkaiseva aineellisoikeudellinen kysymys on se, sovelletaanko päämenettelyn selvittäjien ja sekundäärimenettelyjen selvittäjien toisissa menettelyissä ilmoittamiin saataviin, jotka on jo ilmoitettu siinä menettelyssä, johon kyseinen selvittäjä on määrätty, samoja määräaikoja, joita velkojien saatavien ilmoittamiseen sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa menettely toteutetaan, vai säädetäänkö asetuksen 32 artiklan 2 kohdassa selvittäjän erityisoikeudesta ilmoittaa saatavia muissa maksukyvyttömyysmenettelyissä ilman määräaika.
14. Mikäli asetuksen 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun saatavien ilmoittamiseen sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä, jossa selvittäjät ovat ilmoittaneet saatavat, nyt esillä olevassa asiassa päämenettelyn selvittäjän esittämä saatavia koskeva ilmoitus olisi ZFPPIPP:n 296 §:n 5 momentin, luettuna yhdessä saman lain 59 §:n 2 momentin kanssa, nojalla hylättävä.
15. Mikäli asetuksen 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun saatavien ilmoittamiseen ei sovelleta yllä mainittuja määräaikoja, koska kyseessä on selvittäjän erityisoikeus, eikä selvittäjään sovelleta velkojien saatavien ilmoittamiselle asetettua määräaika, ilmoitus olisi otettava huomioon ja saatavat sisällytettävä tulevaan konkurssipesän jakoon sekundäärimenettelyssä.

ENNAKKORATKAISUPYYNNÖN PERUSTEET

16. Esitettävällä kysymyksellä on olennainen vaikutus sekundäärimenettelyyn, sillä siihen annettavasta vastauksesta riippuen velkojat, jotka ovat ilmoittaneet saatavansa päämenettelyssä, joko osallistuvat tai eivät osallistu konkurssipesän myöhempään jakoon sekundäärimenettelyssä. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön tarkastelu osoittaa, ettei unionin tuomioistuin ole toistaiseksi lausunut tällaisesta asiasta. Lisäksi unionin oikeuden tulkinta ei ole niin ilmeistä, ettei asiasta olisi mitään epäilyksiä (acte clair -oppi, asia CILFIT ym., C-283/81⁵).
17. Yhtäältä asetuksen 32 artiklan 2 kohdan tulkinnan lähtökohdaksi on otettava sekundäärimenettelyn aloittamisen tarkoitus. Asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleessa **[alkup. s. 7]** todetaan, että sekundäärimenettelyt voivat paikallisten etujen suojaamisen ohella palvella eri tarkoituksia. Voi esiintyä tapauksia, joissa velallisen omaisuus on liian hankalaa hallinoilla yhtenä

⁵ EU:C:1982:335.

kokonaisuutena tai joissa erot asianomaisten oikeusjärjestelmien välillä ovat niin suuria, että aloitusvaltion lain vaikutusten ulottamisesta muihin jäsenvaltioihin, joissa varoja sijaitsee, saattaa aiheutua vaikeuksia. Tämän päämenettelyn selvittäjä voi hakea sekundäärimenettelyjen aloittamista, jos omaisuuden tehokas hallinnointi sitä vaatii.

18. Asetuksen johdanto-osan 20 perustelukappaleessa korostetaan, että päämenettelyt ja sekundäärimenettelyt voivat edistää koko omaisuuden tehokasta rahaksimuuttoa vain, jos rinnakkaiset menettelyt sovitetaan yhteen. Tämä edellyttää etenkin, että selvittäjät ovat läheisessä yhteistyössä, erityisesti antamalla toisilleen riittävästi tietoja. Päämenettelyn hallitsevan aseman varmistamiseksi tämän menettelyn selvittäjälle olisi annettava useita mahdollisuuksia vaikuttaa samanaikaisesti vireillä oleviin sekundäärisiin menettelyihin.
19. Asetuksen johdanto-osan 21 perustelukappaleen mukaan jokaisella velkojalla olisi riippumatta siitä, missä velkojan asuin- tai kotipaikka taikka sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee yhteisössä, oltava oikeus ilmoittaa saatavansa jokaisessa yhteisössä vireillä olevassa velallisen omaisuutta koskevassa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Velkojien tasapuolisen kohtelun turvaamiseksi varojen jako on kuitenkin sovitettava yhteen. Kunkin velkojan olisi tosin saatava pitää itsellään, mitä hän on saanut jossakin maksukyvyttömyysmenettelyssä, mutta hänen olisi voitava osallistua kokonaisvarojen jakoon toisissa menettelyissä vain, jos muut samassa asemassa olevat velkojat ovat saaneet saman osuuden saamisistaan.
20. Edellä esitetyistä huomautuksista käy ilmi, että asetuksen tavoitteena on tehdä rajat ylittävistä maksukyvyttömyysmenettelyistä tehokkaita ja tehollisia,⁶ varmistaa unionin velkojien tasa-arvoinen kohtelu sekä helpottaa oikeuksien käyttämistä.⁷
21. Asetuksessa todetaan, että siinä olisi määritettävä sen piiriin kuuluviin kysymyksiin yhtenäiset lainvalintasäännöt, jotka niiden soveltamisalalla korvaavat yksittäisten valtioiden kansainvälisen yksityisoikeuden [alkup. s. 8] säännökset.⁸ Jollei toisin säädetä, sovellettaisiin menettelyn aloittaneen jäsenvaltion lakia (*lex concursus*), ja tätä lainvalintasääntöä olisi sovellettava sekä päämenettelyissä että paikallisissa menettelyissä. Asetuksen johdanto-osan 23 perustelukappaleessa todetaan, että menettelyn aloitusvaltion konkurssilain mukaan määräytyvät kaikki maksukyvyttömyysmenettelyn oikeusvaikutukset, sekä prosessuaaliset että materiaaliset, asianomaisiin henkilöihin ja oikeussuhteisiin ja sen mukaan määräytyvät kaikki maksukyvyttömyysmenettelyn aloitusta, kulkua ja päättämistä koskevat edellytykset. Näihin vaatimuksiin vastataan asetuksen 28 artiklassa, jonka mukaan, jollei tämän asetuksen määräyksistä muuta johdu,

⁶ Asia C-116/11, Bank Handlowy und Ryszard Adamiak (EU:C:2012:308).

⁷ Asia C-47/18, Skarb Państwa Rzeczpospolite Polskie (EU:C:2019:754).

⁸ Asetuksen johdanto-osan 23 perustelukappale.

sekundäärimenettelyssä sovelletaan sen jäsenvaltion lakia, jossa sekundäärimenettely on alkanut. Sovelletavan lain soveltamisalasta säädetään 4 artiklassa, joka kuuluu yleisiin määräyksiin. Samaan asiayhteyteen kuuluvat muun muassa säännökset saatavien ilmoittamisesta, todistamisesta ja hyväksymisestä [asetuksen 4 artiklan 2 kohdan h alakohta] ja omaisuuden myynnistä kertyneiden varojen jakamisesta [asetuksen 4 artiklan 2 kohdan i alakohta].

22. Asetuksen 32 artiklan 2 kohdassa todetaan, että päämenettelyn selvittäjät ja sekundäärimenettelyjen selvittäjät voivat ilmoittaa muissa menettelyissä saatavat, jotka on jo ilmoitettu menettelyssä, johon kyseinen selvittäjä on määrätty (lukuun ottamatta säädettyä lisäedellytystä ja velkojille varattua oikeutta), mutta se ei sisällä muita säännöksiä, joiden nojalla olisi mahdollista päätellä yksiselitteisesti, miten tällaista saatavia koskevaa ilmoitusta olisi käsiteltävä. Vastaavasti ei ole selvää, onko myös selvittäjien asetuksen 32 artiklan 2 kohdan nojalla tekemään ilmoitukseen sovellettava velkojien saatavien ilmoittamisen määräaikoja, myöhässä toimitetun ilmoituksen seuraamukset mukaan lukien, koskevaa Slovenian oikeutta.
23. ZFPPIPP:ssä ei ole asetuksen 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tilannetta koskevia säännöksiä. Tällaista tilannetta ei ole otettu huomioon myöskään konkurssipesän jakomenettelyssä. Konkurssipesän yleisessä jaossa otetaan huomioon ainoastaan saatavat, jotka on ilmoitettu konkurssimenettelyssä määräajassa,⁹ sekä nimenomaisesti ilmoitetut etuoikeutetut saatavat ja verojen maksuun liittyvät saatavat, joita ei ilmoiteta konkurssimenettelyssä ja joiden katsotaan olevan ajoissa ilmoitettuja.¹⁰ Selvittäjän on sisällytettävä nämä saatavat hyväksytyjen saatavien pääluetteloon tai sitä täydentävään luetteloon.

JOHTOPÄÄTÖS

24. Euroopan unionin tuomioistuimen tulkinnan nojalla muutoksenhakutuomioistuimien [alkup. s. 9] voi tehdä asetuksen 32 artiklan 2 kohdan tarkoituksen mukaisen päätöksen.

ENNAKKORATKAISUKYSYMYS

25. Edellä esitetyn perusteella Višje sodišče v Ljubljani pyytää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan toisen kohdan ja saman artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan, yhdessä luettuina, nojalla unionin tuomioistuimen vastausta seuraavaan ennakkoratkaisukysymykseen:

Onko asetuksen N:o 1346/2000 32 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että päämenettelyn selvittäjän sekundäärimenettelyssä toimittamaan saatavia koskevaan ilmoitukseen sovelletaan sen jäsenvaltion, jossa sekundäärimenettely

⁹ ZFPPIPP:n 358 §.

¹⁰ ZFPPIPP:n 296 §:n 6 momentti.

on vireillä, velkojien saatavien ilmoittamista ja näin ollen myöhässä toimitetun ilmoituksen seuraamuksia koskevia säännöksiä?

[--]

DOCUMENTO DI LAVORO